

Katedra trestního práva

Uchazeč: Mgr. Josef Zronek

Konzultant: Prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.

Oponent: JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.

**Posudek
na rigorózní práci Josefa Zronka
„Trestné činy v silniční dopravě“**

Téma předložené rigorózní práce zabývající se trestnými činy v dopravě je velmi zajímavé a není příliš často zpracováváno, přestože je to jedna z trestněprávních problematik, která se může dotknout téměř každého člověka. Rigorozant si toto téma vybral v souvislosti se svojí profilací tímto směrem z pohledu obžaloby a v práci se tak pokusil vhodně propojit teoretickou rovinu s praxí.

Tato práce je poměrně důkladným a kvalitním zpracováním problematiky kriminality v dopravě. Vnější úprava práce je zdařilá. Okruh použité literatury je odpovídající zvolené tématice. Předložená práce splňuje po formální stránce všechny požadavky kladené na rigorózní práci.

Práce je logicky rozčleněna mimo úvodu a závěru do sedmi kapitol, které jsou dále členěny na podkapitoly. V úvodu se rigorozant pokouší nastínit smysl a jeho pojetí rigorózní práce a snaží se nastínit cíle, které bych chtěl svojí prací docílit. Vysvětluje zde pohnutky, které jej vedly k výběru tohoto tématu, a zároveň se zde snaží uvést čtenáře do základní problematiky spojené s tématem. V první kapitole jsou definovány základní pojmy a klasifikace jednotlivých trestných činů v dopravě podle předchozí i současné právní úpravy. Druhá kapitola se zabývá pojmem porušení důležité povinnosti v jednotlivých skutkových podstatách trestných činů v silniční dopravě a postupně rozebírá jednotlivé případy tohoto

porušení. Tato část práce je nejobsáhlejší a mohla by být považována za těžiště práce. Ve třetí kapitole se autor věnuje samostatným skutkovým podstatám dle trestního zákoníku. Většina práce je orientována na hmotněprávní problematiku trestné činnosti v silniční dopravě, pouze tři poměrně krátké kapitoly z této koncepce vybočují a to kapitola čtvrtá, která je zaměřena na specifika dokazování silničních trestných činů, poté šestá kapitola zabývající se využitelností odklonů u těchto trestných činů a poslední kapitola, sedmá, která je věnována účasti státního zástupce na místě dopravní nehody. Trochu nešťastně je mezi tyto procesně právní kapitoly vklíněna kapitola pátá, která pojednává o ukládání trestů pachatelům trestných činů v silniční dopravě.

V závěru autor shrnuje problematická místa, na které narazil při zpracování své práce a neopomíná jak teoretickou tak praktickou stránku této problematiky a snaží se navrhnout poměrně rozsáhlé možnosti *de lege ferenda*.

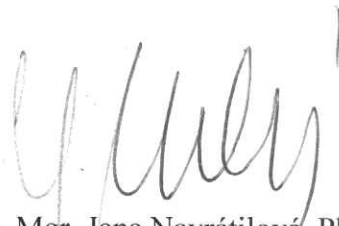
Celkově lze předloženou práci hodnotit jako pěknou. Autor zde prokázal znalost zvolené problematiky, a to včetně pramenů a zejména některých problémů spojených s tématem. Autor prokázal schopnost samostatné tvůrčí odborné práce.

Závěrem je nutné uvést, že předložená práce Mgr. Josefa Zronka po formální i obsahové stránce požadavky kladené na rigorózní práci a je způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při obhajobě své práce by se autor mohl vyjádřit k otázce, jaký účel trestu vidí v případě ukládání trestu domácího vězení pachatelům trestné činnosti v silniční dopravě.

Doporučuji, aby po úspěšné obhajobě a rigorózní zkoušce byl Mgr. Josefu Zronkovi udělen titul doktora práv.

V Praze, dne 20.01.2012

JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.

oponent